ساختمان دادهها و الگوريتمها

نيمسال اول ١ ٥ ــ ٥ ٥ مدرس: مسعود صديقين



یادآوری جلسه شانزدهم درضا شاپوری در محمدرضا شاپوری

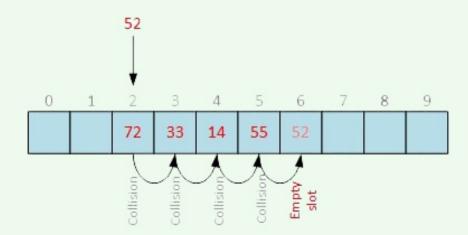
در جلسه قبل در مورد روش های حل مشکل تصادم صحبت کردیم و ویژگیهای هر یک را مورد بررسی قرار دادیم. روشهای رفع تصادم به صورت زیر است:

۱. روش زنجیر گذاری:

در این روش که پیشتر در مورد آن بحث کردیم، هر خانه آرایه یک اشاره گر به یک لیست پیوندی از دوتاییهایی است که کلید آنها به آن خانه map شدهاند. مشکل روش زنجیر گذاری این است که علاوه بر حافظه مربوط به آرایه A به حافظه اضافه نیاز دارد.

برای رفع این مشکل از روش های مبتنی بر آدرس دهی باز استفاده میکنیم:

۲. روش وارسی خطی :



مشکل اصلی روش وارسی خطی این است که اگر به صورت تصادفی یک عنصر از U انتخاب کنیم، با احتمال بیشتری در خانههای پس از خوشههای بزرگ قرار میگیرد که خود باعث تشکیل خوشههای بزرگ تر می شود.

روش وارسی مربعی:

در این روش h(x) را محاسبه کرده و خانه مربوط به آن را در آرایه پیدا میکنیم. اگر این خانه خالی باشد، عدد مورد نظر را در آن درج میکنیم و در غیر این صورت خانه h(x) + 1 را بررسی میکنیم، در صورت پر بودن خانه h(x) + 1 خانه بعدی یعنی h(x) + 1 را بررسی قرار می دهیم. به همین ترتیب اگر خانه مربوط به h(x) + 1، خانه h(x) + 1 را بررسی میکنیم.

$$h(x),h(x)+{\bf Y}^{\bf Y},h(x)+{\bf Y}^{\bf Y},h(x)+{\bf Y}^{\bf Y},\dots$$

مشکلی که ممکن است در روش وارسی مربعی با آن مواجه شویم، این است که تعداد خانه های بررسی شده، بسیار کم باشد. در جلسه قبل ثابت کردیم اگر N عدد اول باشد، حداقل $\lceil \frac{N}{T} \rceil$ از خانه ها با روش وارسی مربعی بررسی میشوند. پس برای حل مشکل گفته شده برای روش وارسی مربعی میتوان N را عددی اول انتخاب کرد.

